

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. C. Valah)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspecția Financiară,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspecția Financiară
împotriva Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău și Direcției Generale
Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău cu privire
la încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspecția Financiară și menținută hotărârea
din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2018, Inspecția Financiară a înaintat cerere de chemare în
judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău și Direcției
Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău
prin care a solicitat încasarea de la pârâți în beneficiul reclamantei a prejudiciul
material cu titlu de compensație în sumă totală de 291 112,07 lei, pentru perioada
septembrie 2004 până la 31 august 2018.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, potrivit Hotărârii Guvernului
nr.962 din 24 august 2004 cu privire la transmiterea unui bun imobil, actului de
transmitere-primire din 06 septembrie 2004 (9094n04-1) și extrasului eliberat de
oficiul cadastral, dreptul asupra gestiunii economice a imobilului din str. Alexandru
cel Bun, 48, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100419.283.01, suprafața totală de 740,2
m² și anume: A-bloc administrativ 326,1 m²; A1-anexă (93,3 m²); B-auxiliar (217,2
m²) și B1-anexă (103,6 m²), de drept aparține reclamantei Inspecția Financiară
(proprietar al bunului), fapt justificat și prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol nr.3-
943 din 13 decembrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.3a-
103/17 din 04 aprilie 2017 și încheierea Curții Supreme de Justiție nr.3ra-1003/2017
din 04 octombrie 2017.

A menționat că, prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr.59/19-7 din 17
octombrie 2006 și decizia nr.9/40-1 din 30 iulie 2010 privind darea în arendă a

spațiilor nelocuibile din mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun ,48, ÎM „Parcul Urban de Autobuze” a devenit beneficiara dreptului de folosință a încăperilor nr.10, 18, 19 (adică Anexa A1), cu suprafața de 31,3 m², din suprafața totală a bunului de 740 m² amplasat pe adresa indicată.

A relatat că, în baza deciziilor indicate au fost încheiate contractele de locațiune nr.5/02/081 din 28 noiembrie 2006, nr.5/10/072 din 15 octombrie 2010 și acordul adițional nr.72 din 01 decembrie 2014, iar Consiliul mun. Chișinău a transmis în locațiune către ÎM „Parcul Urban de Autobuze” încăperile nr.10, 18, 19 (adică Anexa A1), cu suprafața de 31,3 m², din mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun, 48, pentru amplasarea Centrului de Dispecerat.

A învederat că, decizia Consiliului mun. Chișinău nr.59/19-7 din 17 octombrie 2006, decizia nr.9/40-1 din 30 iulie 2010 „Cu privire la darea în arendă a spațiilor nelocuibile din adresa mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun 48”, contractele de locațiune nr.5/02/081 din 28 noiembrie 2006, nr.5/10/072 din 15 octombrie 2010 și acordul adițional nr.72 din 01 decembrie 2014, prin care Consiliul mun. Chișinău a transmis în locațiune încăperile cu nr.10, 18, 19 din mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun, 48, pentru amplasarea Centrului de Dispecerat, au fost declarate nule prin hotărârea Judecătoriai Grigoriopol nr.3-943 din 13 decembrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.3a-103/17 din 04 aprilie 2017 și încheierea Curții Supreme de Justiție nr.3ra-1003/2017 din 04 octombrie 2017.

A notat partea reclamantă că, hotărârile judecătorești menționate au devenit definitive și irevocabile la 04 octombrie 2017, și în așa mod, Inspecția Financiară a aflat că, din data transmiterii bunului prin Hotărârea Guvernului nr.962 din 24 august 2004 cu privire la transmiterea unui bun imobil, actului de transmitere-primire nr. 0 din 06 septembrie 2004 (9094n04-1) și extrasului eliberat de oficiul cadastral, dreptul asupra gestiunii economice a imobilului din str. Alexandru cel Bun, 48, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100419.283.01, suprafața totală de 740,2 m², administrația publică locală Primăria mun. Chișinău a încălcat dreptul la folosire, administrare și gestionare a încăperilor nr.10, 18, 19 (adică Anexa A1) cu suprafața de 31,3 m², din adresa indicată.

A reținut că, pârâții au obținut venituri în perioada septembrie 2004 până la 31 august 2018, prin încasarea mijloacelor financiare în contul chiriei încăperilor nr.10, 18, 19 (adică Anexa A1) mun. Chișinău, str. Alexandru cel Bun, 48, care nu le aparține de drept, cuantumul minim al chiriei bunurilor proprietate publică pentru încăperile nr.10, 18, 19 din mun. Chișinău, indicate supra, calculat în baza Legii bugetului respectiv, pentru perioada septembrie 2004 până la 31 august 2018 constituie 291 112,07 lei.

În speță, rezultă că bunul nu a fost folosit după destinație, iar proprietarului de drept i-a fost îngădit abuziv accesul la folosirea, administrarea și gestionarea bunului, prin ce pârâții au cauzat reclamantului un prejudiciu material în sumă de 291 112,07 lei.

Prin răspunsul nr.06-109/6361 din 08 octombrie 2018, recepționat de Inspecția Financiară, la 18 octombrie 2018, Primăria mun. Chișinău refuză soluționarea benevolă a problemei în cauză.

În instanță a solicitat încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău și Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a

Consiliului mun. Chișinău, pentru perioada septembrie 2004-31 august 2018, în beneficiul proprietarului de drept Inspekția Financiară, în calitate de compensare a prejudiciului material cauzat în sumă totală de 291 112,07 lei.

Prin hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată înaintată de Inspekția Financiară împotriva Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău și Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău cu privire la încasarea prejudiciului material, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspekția Financiară și menținută hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, proprietarul construcției cu nr. cadastral 0100419.283.01, cu suprafața 740,2 m², este Statul prin intermediul Guvernului și Agenției Proprietății Publice, iar reclamanta are doar un drept de gestiune economică, care se materializează prin dreptul de posesie și folosință a bunurilor. Instanțele au apreciat că reclamanta face trimitere la prevederile legale ce reglementează modalitatea de apărare a dreptului de proprietate, fapt ce contravine statutului reclamantei, în contextul în care Agenția Proprietății Publice în nume de proprietar nu a înaintat careva pretenții pecuniare față de autoritatea publică locală, la caz Primăria și Consiliul mun. Chișinău.

Instanțele au mai evidențiat că prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol nr.3-943/15 din 13 decembrie 2016, au fost declarate nule contractele de locațiune nr.5/02/081 din 28 noiembrie 2006 și nr.5/10/072 din 15 octombrie 2010, însă, reclamanta pretinde suma de 291 112,07 lei, pentru perioada septembrie 2004-31 august 2018, fără a prezenta probe din care ar rezulta că bunul a fost în locațiune pentru perioada anterioară contractelor anulate, mai mult că, atât gestiunea economică, cât și locațiunea oferită către ÎM „Parcul Urban de Autobuze”, au fost cu titlul gratuit.

Mai mult, din actele anexate la materialele cauzei, rezultă că bunurile imobile litigioase nu au fost transmise Departamentului Control Financiar și Revizie, încăperile la care pretinde reclamanta nu sunt indicate nici în hotărârea de Guvern nr. 962 din 24 august 2004, nici în Hotărârea nr. 586 din 26 iunie 1997, dar nici în decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 21/24 din 24 iunie 1997, iar din dosarul de inventariere tehnică al acestor încăperi, rezultă că aceste spații (lit. A) sunt separate de restul clădirii și nu intră în suprafața transmisă în arendă la acel moment prin decizia Primăriei or. Chișinău nr. 17/41 din 11 august 1992 Gărzii Financiare, or, încăperea lit. A este o construcție cu două nivele, însă construcția lit. A1 are un nivel, fiind anexată la peretele exterior a lit. A, destinată pentru dispeceratul Parcului Urban de Autobuze.

La 14 martie 2022 (prin oficiul poștal), Inspekția Financiară, a contestat cu recurs decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat faptul că la emiterea deciziei instanța de apel nu a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, precum și a săvârșit și alte încălcări care

au dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 14 aprilie 2022, Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău, a depus o referință la recursul declarat de către Inspekția Financiară, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 01 decembrie 2021, expedită părților la 21 februarie 2022 și recepționată în aceeași zi. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Inspekția Financiară, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Inspekția Financiară, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către a depus o referință la recursul declarat de către Inspekția Financiară.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspekția Financiară.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh